

TÜRK MÜZİĞİNE YÖNELİK ÇEŞİTLİ TESPİTLER II

Editörler

Ünal İMİK / Sinan HAŞHAŞ

Yazarlar

Can AYDOĞDU – Erkan YOLDAŞ – Nesrin ASLANCAN
Recep YEŞİLYURT – Seda MANDOLLU – Uğur GÖKTAŞ
Yağmur Eylül DÖNMEZ – Yusuf ALTUN

AKADEMİSYEN
KİTABEVİ

© Copyright 2018

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları AkademiSYEN Kitabevi A.Ş.'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kâğıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

ISBN

978-605-258-197-1

Yayın Koordinatörü

Yasin Dilmen

Kitap Adı

Türk Müziğine Yönelik
Çeşitli Tespitler II

Sayfa ve Kapak Tasarımı

AkademiSYEN Dizgi Ünitesi

Editörler

Ünal İMİK
Sinan HAŞHAŞ

Yayıncı Sertifika No

25465

Baskı ve Cilt

Sonçağ Matbaacılık

DOI

10.37609/akya.1502

GENEL DAĞITIM

AkademiSYEN Kitabevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A

Yenişehir / Ankara

Tel: 0312 431 16 33

siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

İÇİNDEKİLER

Geleneksel Törenlerimizde Müzik Unsurlarının Kullanımı	1
Geçmişten Günümüze Diyarbakır Eyvan Geceleri Kültürü	37
Geleneksel THM Mendil Kavramının Kullanım Özellikleri	47
Hüzzam Makamı Dizisinin Bağlama İle Seslendirilmesinde Ortaya Çıkan Kuramsal Farklılıklar	59
Gaziantep Yöresi Ninni Geleneği	83
Başlangıç Düzeyi Bağlama Öğrenimine Etki Eden Faktörler	95
Mavi Boncuk Filminde Kullanılan Müzikler Üzerine Tespitler	113
Güzel Sanatlar Fakültesi Öğrencilerinin Müzik Kavramına İlişkin “Metaforik” Algıları	129

EDİTÖRDEN...

Merhabalar...

Geçmiş süreçte çok kıymetli yazarlarımız ile I. kitabını yayımladığımız “Türk Müziğine Yönelik Çeşitli Tespitler” isimli kitabımızın II. sayısı ile karşınızdayız.

Bu kitabımızda sizlere yine oldukça kıymetli çalışmalar sunmanın heyecanı içerisindeyiz. Bu kitabımızın oluşumunda yine birbirinden değerli genç araştırmacılara yer vermekteyiz. Onların geleceğimiz olduğundan yola çıkarak, bu gibi çalışmalarda yer almalarının oldukça önemli olduğuna inanıyor ve kıymetli araştırmacılarımıza bu vesile ile teşekkür ediyoruz.

Kitabımızı teşkil eden bölümlerin siz değerli okuyucularımızın dikkatini çekecek birbirinden ilginç ve önemli konular olduğunu düşünmekteyiz.

Birinci bölümde; Sayın Can AYDOĞDU tarafından kaleme alınan ve “Geleneksel Törenlerimizde Müzik Unsurlarının Kullanımı” başlıklı araştırma yazısına yer verilmektedir. Yazı, daha önce yazar tarafından gerçekleştirilmiş olan yüksek lisans tezi çalışmasının bir bölümünden oluşmaktadır. Yazar bu bölümde, geleneksel törenlerimizde kullanılan müzik unsurlarına yönelik çeşitli tespitlerde bulunmaktadır.

İkinci bölümde; Sayın Erkan YOLDAŞ tarafından kaleme alınan ve “Geçmişten Günümüze Diyarbakır Eyvan Geceleri Kültürü” adını taşıyan yazıya yer verilmektedir. Yazar bu bölümde, kadim Diyarbakır şehrimizin önemli bir kültür ögesi olan Eyvan gecelerine yönelik çeşitli tespitlerde bulunmaktadır.

Üçüncü bölümde; Sayın Nesrin ASLANCAN tarafından kaleme alınan ve geleneksel Türk müziğimizde mendil kavramını çeşitli boyutları ile ele alan bir yazıya yer verilmektedir. Yazar bu bölümde, özellikle mendil kavramının Türk müziğinde kullanı-

mına yönelik sosyal-kültürel ve psikolojik işlevler üzerinde durmaktadır.

Dördüncü bölümde; Sayın Recep YEŞİLYURT tarafından kaleme alınan ve “Hüzzam Makamı Dizisinin Bağlama İle Seslendirilmesinde Ortaya Çıkan Kuramsal Farklılıklar” başlığını taşıyan yazıya yer verilmektedir. Yazar bu bölümde, hüzzam makam dizisinin bağlama enstrümanı ile icrasında ortaya çıkabilecek durumlara yönelik çeşitli tespitlerde bulunmaktadır.

Beşinci bölümde; Sayın Seda MANDOLLU tarafında kaleme alınan “Gaziantep Yöresi Ninni Geleneği” başlıklı yazı yer almaktadır. Yazar bu bölümde özellikle ninni geleneğinin kültürümüzdeki yerini ve önemini vurgulamaktadır. Yazar aynı zamanda bu durumun Gaziantep yöresindeki yansımalarından çeşitli örnekler vererek önemli tespitlerde bulunmaktadır.

Altıncı bölümde; Sayın Uğur GÖKTAŞ tarafından kaleme alınan “Başlangıç Düzeyi Bağlama Öğrenimine Etki Eden Faktörler” isimli yazı yer almaktadır. Yazar bu bölümde, bağlama eğitiminde başlangıç seviyesi düzeyinde etkili olan faktörler üzerinde durmakta ve edilen verilere dayanarak çeşitli tespitler de bulunmaktadır.

Yedinci bölümde; Sayın Yağmur Eylül DÖNMEZ tarafından kaleme alınan ve “Mavi Boncuk Filminde Kullanılan Müzikler Üzerine Tespitler” başlığını taşıyan yazıya yer verilmektedir. Yazar bu bölümde özellikle Türk sinemasının unutulmaz filmlerinden biri olan “mavi boncuk” filmi örneklemeden yola çıkarak film müziği üzerine oldukça dikkat çekici tespitlerde bulunmaktadır.

Sekizinci ve son bölümde ise; Sayın Yusuf ALTUN tarafından kaleme alınan ve “Güzel Sanatlar Fakültesi Öğrencilerinin Müzik Kavramına İlişkin Metaforik Algıları” başlığını taşıyan yazıya yer verilmektedir. Yazar bu bölümde, özellikle müzik bölümü öğrencilerinin “müzik” kavramına yönelik metaforik algılarına değinmekte ve konuya yönelik önemli tespitlerde bulunmaktadır.

Konuya ilgi duyan ve bu kitabı edinerek okuma nezaketinde bulunan tüm okuyucularımıza en derin sevgi ve saygılarımızla...

Ünal İMİK / Sinan HAŞHAŞ

GELENEKSEL TÖRENLERİMİZDE MÜZİK UNSURLARININ KULLANIMI

Can AYDOĞDU

1. Geleneksel Tören Kavramı

Toplumu meydana getiren bireylerin herhangi bir resmî belge ve kanuna bağlı kalmaksızın sadece kendi örf, adet, gelenek ve göreneklerine göre, bölgenin genel karakteristik özelliğine ya da o an içerisinde bulundukları duruma göre kendiliğinde de gelişebilen, o bölgedeki insanların veya başka yörelerden gelen eş, dost, akrabanın katıldığı törenlerdir. Uzun yıllar boyu süregelen geleneksel törenler, zamanla vazgeçilmez bir hale dönüşebilmektedir. Toplumumuzda geleneksel törenleri ciddiye alan ve onlarsız bir hayat düşünemeyen insanlar olduğu gibi, özellikle büyük şehir adı verilen ve nüfus yoğunluğu yüksek olan bölgelerde geleneksel törenleri yeterince önemsemeyen bireylere de rastlamak mümkündür.

Geleneksel törenlerin dikkat çeken özelliklerinden birisi de genel itibarıyla benzerlikler gösterse de, ayrıntılara bakıldığında zaman zaman hemen her yöre de farklılıklar sergilemesidir.

Ülkemizdeki geleneksel törenlerin icrasında müzik öğesine yaygın biçimde yer verildiği görülmektedir. Bu törenlerde kullanılan müziksel öğelerin törene katılan insanların duygulanımına gerek ezgisi gerekse ritmik yapısı ile yön verdiği de söylenebilir.

Bu törenlerde müzik kadar günümüzde çeşitli medya araçları da kullanılmaktadır. Görsel ve işitsel medya araçları 21. Yy da her alanda olduğu gibi bu alanda da oldukça etkili olmaya başlamıştır

- Kamu ve özel kurumların bu alana yönelik projeleri gerek maddi gerekse manevi bakımdan desteklenmelidir.
- Araştırmacılarımız, Anadolu kültür zenginliğinin her bir ögesini tüm detayları ile incelemeye çalışmalı ve bunu genç nesillere de sevdirmelidir.

4. Kaynakça

ALTUN, Eda (2013), “Şanlıurfa İli Akçakale İlçesi Düğün Adetleri ve Çevreye Çevresinde Gelişen El Sanatı Ürünleri” Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı El ve Makine Nakışları Eğitim Bilim Dalı, Konya.

ARSLAN, Nehir Özcan (2007), “Gaziantep Yöresinde Ağıt Geleneği ve Ağıtçı Kadınlar” Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Ankara.

ARTUN, Erman (1998), “Tekirdağ Halk Kültüründe Geçiş Dönemleri Doğum-Evlendirme-Ölüm”, Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi, Sayı 9, İstanbul.

AYDIN, Suavi - ATAY, Tayfun (2009), “Halk Bilimi Toplumsal Uygulamalar Törenler ve Ritüelleri Geçiş Törenleri” T.C. Kültür Bakanlığı Türkiye Kültür Portalı Projesi, Ankara.

BERBER, Oktay (2009), “Türk Kültüründe Eğlence ve Birlik unsuru Olarak Düğünler”, Süleyman Demirel Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Isparta.

BİLGİN, N. (2006). “Sosyal Bilimlerde İçerik Analizi Teknikler ve Örnek Çalışmalar”, Siyasal Kitapevi, Ankara.

ÇETİN, Çulpan Zaripova (2005), “Tatar Türklerinin Düğün Geleneği” Modern Türklük Araştırmaları Dergisi, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü, Ankara.

DEMİR, Bahar - TOPBAŞOĞLU, Kezban (2016) “Türk ve Rus Halklarında Eskimeyen Gelenek Düğün”, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Ağrı.

EFE, Adem (2009), “Türk Toplumlarında Mevlid Merâsimlerinin Yeri ve Fonksiyonları (Isparta ve Çevresi Örneği)”, Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, İzmir.

FİDAN, Süleyman (2008), “Anadolu Folklorunda Askerlik (Adana, Gaziantep, Kayseri Örneği)”, Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, Gaziantep.

GİDDENS, Anthony (2000), “Sosyoloji”, (Hazırlayan: Cemal Güzel), Ayraç Yayınları, Ankara.

GÖKÇE, Birsan (1978), “Evlilik Kurumuna Sosyolojik Bir Yaklaşım”, Hacettepe Sosyal Beşeri Bilimler Dergisi, Ankara.

GÖMEÇ, Sadettin (2006), “Türk Kültürünün Ana Hatları”, Akçağ Yayınları, Ankara.

GÜVEN, Merdan (2012), “On Bin Yılın Türküsü” Fenomen Yayıncılık, Erzurum.

Haşhaş, S. İmik, Ü. (2016), “Türk Halk Çalgı Yapımcılığında Yenilikçi Denemeler, Türk Müziğine Yönelik Çeşitli Tespitler. Ankara: Gece Kitaplığı Yayın Evi.

İMİK, Ünal – HAŞHAŞ, Sinan (2015) “Görsel ve İşitsel Medya Araçlarının Türk Musikisinin Aktarımındaki Rolüne Yönelik Düşünceler”. İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt:4 Sayı:1, s. 217-224.

İMİK, Ünal – HAŞHAŞ, Sinan (2016) “Türkiye’de Müzisyen Olmak”, Gece Kitaplığı Yayın Evi, Ankara.

KADIOĞLU, Hakan – AYDIN, Hakkı – BEKİRYAZICI Eyüp (2006), “Dini ve Tıbbi Açından Sünnet”, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Erzurum.

KARASAR, N. (2014). “Bilimsel Araştırma Yöntemi”, Nobel Yayıncılık, Ankara.

KUDAT, Ayşe (1977), “Kirvelik”, Ayyıldız Matbaası, İstanbul.

ÖĞÜT EKER, Gülin (1998), “Türk Kültürü İçinde Geleneksel Bolu Evlenme Adetlerinin Yeri”, Milli Folklor, Ankara.

ÖZÜBERK GÜMÜŞ, Yasemin (2014), “Malatya İline Bağlı Arguvan İlçesinde Uygulanan Evlenme Adetleri Üzerine Bir Değerlendirme”, 4. Ulusal Arguvan Sempozyumu. Ankara Arguvanlular Derneği, İnönü Üniversitesi, Malatya.

SARAÇ, Ömer (2017), “Geçmişten Günümüze Boyabat Ölüm Adetleri”, Studies of Ottoman Domain, Sayı:13, Cilt:7, Samsun.

ŞAHİN, Hüseyin (1991), “Morhamam Köyünde (Malatya) Kirvelik Kurumu Gelenekleri”, Türk Halk Kültüründen Derlemeler, Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Yayınları:163, Ankara.

YILDIRIM, Erdal (2011), “Tunceli Alevlerinde Sünnet ve Kirvelik Geleneği Uygulamaları, Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Elazığ.

YILDIRIM, A. ve ŞİMŞEK, H. (2006). “Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri”, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

YİYİN, Aytaç (2009), “Türk Kültüründe Asker Ocağı Etrafında Oluşan Halk Bilimi Ve Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerinde Bir İnceleme”, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Balıkesir.

İnternet Kaynakları

Hürriyet Haber Web Sitesi. <http://www.hurriyet.com.tr/> Erişim Tarihi: 25.02.2018.

Malatya Haber Merkezi Web Sitesi. <http://www.malatyahabermerkezi.com/> Erişim Tarihi: 25.02.2018.

Milliyet Haber Web Sitesi. <http://www.milliyet.com.tr/> Erişim Tarihi: 25.02.2018.

Muş Valiliği Web Sitesi. <http://www.mus.gov.tr/> Erişim Tarihi: 25.02.2018.

Türk Dil Kurumu Web Sitesi. <http://www.tdk.gov.tr/> Erişim Tarihi: 18.02.2018.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE DİYARBAKIR EYVAN GECELERİ KÜLTÜRÜ

Erkan YOLDAŞ¹

GİRİŞ

Güneydoğu Anadolu Bölgesinde yer alan Diyarbakır; Kalesi, İçkalesi, kentsel tarihin gelişimini tüm evreleriyle simgeleyen çeşitli anıtsal yapıları, geleneksel konut dokusu ve buraya egemen olmuş büyük uygarlıkların bıraktıkları, belgesel değerleri günümüzde yansıtan kültürel kimliğiyle tarih kokan bir şehirdir. Her ilin kendine has bir musiki kültürü ve bu kültürü yansıtan, yaşatan ve geçmişten günümüze kadar ulaşmış bazı meşk gelenekleri, geceleri vardır. Bu geceler her ilde farklı isimlerle adlandırılır; Adıyamanda “Harfane Geceleri”, Elazığda “Kürsübaşı Geceleri”, Şanlıurfada “Sıra Gecesi”, gibi isimlerle adlandırılırken, Diyarbakırda da bu musiki meşki “Eyvan Gecesi” olarak bilinmektedir. Diyarbakır “Eyvan Geceleri”; bir kent meclisi, bir irfan meclisi, arkadaşlığın, dostluğun, sevginin pekişmesi, şiirlerin ve manilerin okunduğu, sosyo kültürel bütün olayların konuşulup münazara edildiği, saygının, edep ve nezaketin olduğu ve bu kültürün yeni nesillere aktarılmasını amacını taşıyan 1980’ler öncesi «Velime Gecesi» olarak bilinen bu geceler, 1980 sonrası günümüzde “Eyvan Gecesi” olarak adlandırılmıştır. Bu çalışmada velime gecelerinin, eyvan gecesi olarak adlandırılması süreci eyvan gecelerinin

¹ Öğretim Görevlisi, Ardahan Üniversitesi, Nihat Delibalta Göle MYO, e mail: erkanyoldas@ardahan.edu.tr

7. Kaynakça

SINIR, İsmail, Diyarbakır’ da Geleneksel Eğlence: Velime Geceleri, 2011, Halk Kültüründe Eğlence Uluslararası Sempozyumu Bildirileri

YOLDAŞ, Hayri (Kişisel Görüşme 2016)

GÜLDOĞAN, Vedat (röportaj 2012)

BEYSANOĞLU, Şevket, Diyarbakır Folkloru, 1996

YOLDAS, Hayri; Tas Plaklarda “Sark Bülbülü” Celal Güzelses, Dicle Üniversitesi Basım Evi, Diyarbakır, 2005.

TDV İslam ansiklopedisi yıl 1995,cilt:12,sayfa:12-14

YOLDAŞ,Hayri (Kişisel Görüşme, Yoldaş; 2018)

KAYMAK,Recep(Kişisel Görüşme, Kaymak 2015)

AYSELİ, Bedri (Kişisel Görüşme, Ayseli 2018)

GELENEKSEL THM MENDİL KAVRAMININ KULLANIM ÖZELLİKLERİ

Nesrin ASLANCAN²

Giriş

Osmanlı İmparatorluğunun kuruluş, gelişme, duraklama, gerileme ve Cumhuriyet devirlerini yaşayan Türk toplumu, gelenek ve göreneklerinin harmanlanmasıyla farklı yapı oluşturan halk müziği kültürel zenginliğini türkülere de yansıtmıştır. Türk tarihinde önemli bir yere sahip olan tarihsel olaylar Türk müziğinde de büyük önem katmaktadır. (Vaka'a-i Hayri'ye, Yeniçeri Ocağı'nın Kaldırılması, Mehterhane, Mızıka-i Hümayun' un Açılması)

XIX. yüzyılın ikinci yarısından itibaren gelişme gösteren halk bilimi ve onun gerçek yapısını oluşturan halk müziği Cumhuriyetle birlikte geniş bir çalışma içerisine girmiştir. Bu çalışmalar doğrultusunda gelişen ve büyük önem kazanan halk müziği edebiyatı türkülerin içeriğini önemli ölçüde etkilemiştir. Köklü bir geçmişe dayanan halk müziği yörelerdeki farklı yaşama biçimi ve yörenin folklorik yönünden etkilenecek türkülerdeki konu çeşitliliğini sağlamıştır. Geleneksel THM halkın düşüncelerini, yaşama şeklini ve yaşam şartlarını nasıl ki bir ressam tuvaline resmediyorsa, bir yazar şiirine yazıyorsa, bir aşığında türküünde söylemesi oldukça doğaldır. Türk toplumunun sosyal-kültürel değerleri arasında yer alan Türküler, birçok şekilde tanımlansa da aslında halkın ruh halini, zevkini, neşesini, derdini karşıla-

² İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Müziği ABD Lisans Üstü Öğrencisi. E mail: nesrinaslanca@gmail.com

7. Sonuçlar

- Türk kültüründe değişim ve gelişim sağlayan Geleneksel Türk Halk Müziğimiz halkın giyim, kuşamından etkilendiği ve bunlara mendilinde dahil olduğu
- Mendilin birçok farklı anlamlarla türküler içerisinde yer edindiği
- Mendilin çeşitli duygusal düşünceleri aktarma aracı olarak kullanıldığı,
- Mendil insanlar arasında bir iletişim aracı olarak kullanıldığı
- Mendilin üzerindeki nakışlar ve kullanılan renklerin ayrı ayrı anlamlar taşıdığı,
- Biçimsel ve işlevsel olarak çeşitli roller üstlenen mendilin aynı zamanda sevgi ve aşkın gizli dili olduğu araştırmada ulaşılan sonuçlardan önemli görülenleridir.

8. Kaynakça

- Haluk Yücel, Türk Halk Müziği Üzerine Bir İnceleme, Ekim 2011
 İsmail Kahraman, Mendil Kültürü ve Mendillerin Dili, 2018
 Ekrem Buğra Ekinci, Aşkın Gizli Dili: Mendil, 2016
 Sarısözen, M. (1962). Türk halk musikisi usulleri. Ankara: Resimli Posta Matbaası
 Say, A. (1985). Müzik ansiklopedisi. Ankara: Sanem Matbaacılık.
 Say, A. (2010). Müzik ansiklopedisi. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları
 Servet Senem Uğurlu, Kültürümüzde Mendiller ,2015

İnternet Kaynakları

- <http://www.acarindex.com/dosyalar/makale/acarindex-1423868110.pdf> (5 Ekim – 2011)
<https://www.trtex.com/etkinlik/1256/kueltueruemueзде-mendiller> (5 Ekim – 2011)
<http://www.turkiyegazetesi.com.tr/yazarlar/prof-dr-ekrem-bugra-ekin-ci/590254.aspx> (5 Ekim – 2011)
<http://www.gebzegazetesi.com/gundem/mendil-kulturu-ve-mendillerin-dili-h20632.html> (5 Ekim – 2011)

<http://www.dikgazete.com/fatih-sultan-mehmed%E2%80%A6-%E2%80%998biyografisiyle-bile-sadece-bir-%E2%80%98padisah-degil-biyografi,7.html> (5 Ekim – 2011)

<http://www.ekremlugraekinci.com/makale.asp?id=679> (5 Ekim – 2011)

<http://www.bursadabugun.com/haber/destimal-i-serif-bursa-kent-muze-si-nde-sergileniyor-561392.html> (5Ekim – 2011)

<http://www.demirtepe.org/forum/showthread.php?tid=1905> (5 Ekim – 2011)

HÜZZAM MAKAMI DİZİSİNİN BAĞLAMA İLE SESLENDİRİLMESİNDE ORTAYA ÇIKAN KURAMSAL FARKLILIKLAR

Recep YEŞİLYURT³

Giriş

Türk müziği, geleneksel Türk halk müziği ve geleneksel Türk sanat müziği olmak üzere aynı kökten beslenen iki önemli müziği bünyesinde barındıran bir kültür hazinesidir. Geleneksel Türk halk müziği ve geleneksel Türk sanat müziğinin aynı kökten beslenmesi; enstrümanların organolojik yapıları, ezgi yapısı, ritm yapısı gibi benzerlikleri beraberinde getirmektedir.

Gerçek-Haşhaş (2009) “Geleneksel Türk Müziği Tarihi gelişim sürecine bakıldığında; “Türk Halk Müziği, Klasik Türk Müziği”-nin aynı kökten beslendikleri açıkça görülebilmektedir. Bu anlamda “Makamsal Yapı” Halk Müziğimizin iç dinamiklerinden biridir. Bu yapıyı Halk Müziğimizden ayrı ele almak mümkün gözükmemektedir. Örneğin; Tavır özellikleri hariç Halk Müziği enstrümanları ile Klasik Türk Müziği eserleri rahatlıkla icra edilebilmektedir. Tam tersi de mümkündür” (s.7).

Bu benzerliklerinin yanı sıra zaman içerisinde Türk müziğinin bu iki dalını birbirinden ayıran birçok farklılık oluşmuş ve

³ Öğretim Görevlisi, Atatürk Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuarı,
E mail: recep.yesilyurt@atauni.edu.tr

KAYNAKÇA

Akdoğan, O. (1999). Türk Müziğinde Perdeler. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

Can, M. C. (2002). "Geleneksel Türk Sanat Müziğinde Arel-Ezgi-Uzdilek Ses Sistemi ve Uygulamada Kullanılmayan Bazı Perdeler". Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22 (1), 175-181.

Çolakoğlu, G. (2008). "Geleneksel Türk Müziği Ses Sistemi'nde Ana Dizi, Tam Aralık, Bir Sekizlinin Bölünmesi, Makam Sınıflaması Sorunlarına Genel Bakış ve Çözüm Önerileri". Erişim: 21.04.2015, <http://www.arsiv2007.musiki-dergisi.net/?p=185>.

Emnalar, A.(1998). Tüm Yönleriyle Türk Halk Müziği ve Nazariyatı. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınları.

Gerçek, İ.H., Haşhaş, S. (2009). Türk Müziğinde Basit Makamlar ve Bu Makamların Bağlama Sazında İcrası. İstanbul: Bakanlar Medya.

Haşhaş, S. (2017). Uzun Sap Bağlama Metodu. Ankara: Gece Kitaplığı.

Haşhaş, S., İmik, Ü. (2016). "Türk Halk Çalgı Yapımcılığında Yenilikçi Denemeler; "Cümbe", "Yaylı Bağlama", "Bas Kabak Kemane", "Kabak Tekneli Cura" (Ed. Ünal İmik). Türk Müziğine Yönelik Çeşitli Tespitler. Ankara: Gece Kitaplığı.

İmik, Ü., Haşhaş, S. (2016). Türkiye'de Müzisyen Olmak. Ankara, Gece Kitaplığı Yayıncılık.

Karkın, M., Haşhaş, S. (2014). "Geleneksel Türk Halk Müziğinde Tür Sınıflandırmaları, Terminoloji ve Ayak Kavramı Konuları Üzerine Bir Araştırma". Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Elektronik Dergisi, Sayı 10, 118-130.

Özkan, İ.H.(2011). Türk Musikisi Nazariyatı ve Usûlleri – Kudüm Velveleleri. İstanbul: Ötügen Yayınları.

Öztürk, O. M. (2007). "Onyediden Yirmidört'e: Bağlama Ailesi Çalgılar ve Geleneksel Perde Sistemi" (Ed. Aynur Koçak). Halk Müziğinde Çalgılar Uluslararası Sempozyumu Bildirileri. İstanbul: Nesil Matbaacılık.

Pelikoğlu, M. C. (2012). Geleneksel Türk Halk Müziği Eserlerinin Makamsal Açından Adlandırılması. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Yayınları.

Sümbüllü, H. T. (2006). Türkiye'de Ayak Kavramının Geleneksel Türk Halk Müziği Kaynağında Ne Ölçüde Kullanıldığının İncelenmesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Tura, Y.(2000). "Horasan Tanburu'nun Perdeleri ve Türk Müsikisi Ses Sistemi" (Ed. Salih Turhan). Türk Halk Müziğinde Çeşitli Görüşler. Ankara: T.C. Kültür Bakanlığı.

GAZİANTEP YÖRESİ NİNNİ GELENEĞİ

Seda MANDOLLU⁴

GİRİŞ

En ilkel çağlardan beri var olduğu bilinen, insanın duygularını, hislerini seslerle ifade ettiği, evrenin ortak dili olan müzik, muazzam bir sanattır. Bilinen en eski sözlü kültür ürünü olan ninniler de müzikle iç içe olup, ayrılmaz bir bütündür. İlk yazılı metinlerde⁵ de örneğine rastlanması ninnilerin eski sözlü kültür ürünlerinden olduğunu doğrulayıcı niteliktedir.

Ninniler bir ulusun yaşadığı sevinçleri, hüznüleri, inanışları, umutları, arzuları ve hayalleri anlatan, öte yandan da bebeğe, çocuğa verilen kıymetin de en güzel yansımasıdır. Türk müziğinin gelişimine büyük katkılar sağlamış Azeri tar sanatçısı İmamverdiyev'in⁶ ifadeleri de ninnilerin ince bir sanat eseri olduğunu kanıtlar niteliktedir:

“Dünya müziğinin temeli seslerden oluştuğu gibi, insanlık tarihinde ilkel müziğin oluşumu da, annelerin bebeklerini uyutma sürecinde söylediği ninniler de seslerden oluşmuştur. Her halkın ninnileri de kendine has melodilerle nitelik kazanır. Hedef yalnız ve yalnız bebekleridir. Bebeklerin dinlediği ilk müzik, anneleri-

⁴ İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Müziği ABD Lisans Üstü Öğrencisi. E mail: s.mandollu@hotmail.com

⁵ M.Ö. 3000 yılına ait bir Sümer tabletinde Absimiti adlı bir kraliçenin çocuğu için söylediği bir ninni metni yer almaktadır (Çığ 2002: 213).

⁶ Gaziantep Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Temel Bilimler Öğretim Üyesi Prof. İlgar İmamverdiyev

Ninniler günümüzdeki kültürel değişimlerden olumsuz yönde etkilenmiştir. Kırsal çevrelerde yaşatılmakla birlikte şehir merkezlerinde, günlük yaşamın yoğunluğu, yoruculuğu ya da çeşitli nedenlerden dolayı yavaş yavaş kaybolmaya yüz tutmuştur. Ancak ninnilerin “çocuk – aile – toplum” üzerindeki olumlu etkileri göz önünde bulundurulduğunda bu ürünlerin mutlaka korunup yaşatılması, hatta halkımızın bu konuda gerek eğitim-öğretim kurumlarında gerekse kitle iletişim araçlarıyla bilinçlendirilmesi ve çocuklara ninni söylemenin gerekliliğinin vurgulanması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- Çelebioğlu, Amil;1982, **Türk Ninniler Hazinesi**, Ülker Yayınları, İstanbul
- Kaşgarlı Mahmud, **Divânü Lugâti't Türk** (Tercüme Besim Atalay), Ankara, 1941, c.3
- DEMİR, Necati; Fikriye Demir (2010), **Türk Ninnileri**, Ankara: Sarkaç Yayınları
- UNGAN, Suat (2009), İşlevsel Yönleriyle Ninniler, Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- ELÇİN, Şükrü (1986), **Halk Edebiyatına Giriş**, 2.b., Ankara: KTB Yayınları.
- Güven, N. ve Bal, S. (2000) **Dil Gelişimi Ve Eğitim**, Epsilon Yayınevi, İstanbul.
- Yalçın, A. ve Aytaş, G. (2002) Çocuk Edebiyatı, Akçağ Yayınları, Ankara
- Boratav, P. N. (2000) **Halk Edebiyatı Dersleri**, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul
- Kabadayı, A. **Ninnilerin çocuğun gelişim alanlarına katkılarının içerik açısından incelenmesi**: Konya örneği. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi. 2009; 6(1): 276-89.
- Topçuoğlu, Hamide. **Genel Sosyoloji Ders Notları(Çoğaltma)**, A.Ü.DTCF; Felsefe Bölümü,1976.

Kaynak Kişiler

- K-1- Ayşegül Ercan, Şehitkamil,Mart 2016, Gaziantep
- K-2-Yasemin Avcı, Şehitkamil, Mart 2016, Gaziantep
- K-3-Sibel Şenlik, Şehitkamil, Nisan 2016, Gaziantep

K-4- Perihan Köroğlu, Şehitkamil, Nisan 2016, Gaziantep

K-5- Öznur Köroğlu, Şahinbey, Nisan 2016, Gaziantep

K-6- Semiye Şahin, Şehitkamil, Mayıs 2016, Gaziantep

K-7- Mevlide Sivaslı, Şehitkamil, Mayıs 2016, Gaziantep

K-8-Güler Mandollu, Şahinbey, Mayıs 2016, Gaziantep

Kişisel Görüşmeler

Prof. Dr. İlgar İMAMVERDİYEY (07.09.2018 / 14:09 / Gazi-
antep Üniversitesi TMDK)

BAŞLANGIÇ DÜZEYİ BAĞLAMA ÖĞRENİMİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLER

Uğur GÖKTAŞ¹¹

GİRİŞ

İnsanoğlu, çevresiyle iletişim içerisinde olmayı bir yaşam biçimi olarak sürdürme gelmiş bir canlıdır. Bu durum, insanoğlunu hissettiği duygu ve düşünceleri ifade etme ve aktarmada çeşitli yollar izlemeye sevk etmiştir. Duygu ve düşüncelerimizin en güzel ifade biçimlerinden biri olan sanat eserleri de, bu istekle vücut bulan şaheserlerdir. Müzik, resim, şiir ve heykel gibi sanat dalları bunlardan bazılarıdır. Zaman içerisinde ortaya çıkan sanatsal ifade biçimleri, milletlerin öz kimliğini yansıtır hale dönüşmüştür. Bu anlamda Türk halk müziği de, milli kimlik ve kültürümüzü yansıtan müziksel bir ifade biçimi olarak gelişimini sürdürmüştür.

Türk halk müziği hemen her yönü ile (melodik, ritmik, içerik, organolojik vb.) oldukça zengin bir yapıya sahiptir. Sanat kaygısından uzak ve içten gelen bir serzenişle üretilmesi bu zenginlikte önemli bir paya sahiptir. GTHM’de özellikle kullanılan çalgı çeşitliliği yönü itibarı ile hemen her tür çalgı grubundan faydalanılmıştır. Buna rağmen özellikle birkaç çalgı çeşidinin Türk halk müziğimizde daha da ön sıralarda kendine yer bulduğu da bir gerçektir. Bağlama ailesini oluşturan çalgılar da işte bu sıralamanın en ön sırada olanlarıdır.

¹¹ İnönü Üniversitesi, Devlet Konservatuarı, Müzik Bölümü, Email: ugur.goktas@inonu.edu.tr

- Usta-çırak ilişkisi ile öğrenilen bağlama icrasının yanı sıra, notaya dayalı bilimsel (metodolojik) kaynaklardan da faydalanılması,
- İnternet destekli bağlama eğitimine yönelik katkı sağlayacak video ve ses kayıtlarından teknolojinin de verdiği imkânlar dâhilinde (tekrar edebilme, yavaşlatma vb.) faydalanılması önerilmektedir.

4. KAYNAKÇA

Açın, C. (1994). Enstruman Bilimi (Organoloji). İstanbul, Yenidoğan Basımevi Ltd. Şti.

Altuğ, Nevzat (1997). Müzik Eğitiminde Metot ve Yöntem, 1. Türk Müziği Sempozyumu, Balıkesir, Taner Ofset.

Ataman, S. Y. (1970). Bağlamacılık ve Bağlama Geleneği, Musiki Mecmuası Aylık Müzikoloji Dergisi, No 10. İstanbul, Yörük Matbaası.

Demirsipahi, C. (1975). Türk Halk Oyunları, Ankara, Türkiye İş Bankası Yayınları.

Haşhaş, S. (2013). Bağlama Eğitiminde Bağlama Tutuş, Mızrap (Tezene) Tutuş-Vuruş Yönelerinin Yeri ve Önemi Üzerine Bir İnceleme, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müzik Anabilim Dalı.

Haşhaş, S. (2017). Uzun Sap Bağlama Metodu (Bozuk Düzeni). Ankara, Gece Kitaplığı.

Haşhaş, S. İmik, Ü. Aydoğdu, C. (2015). Arguvan Örneklemine “Dede Sazı”nın Organolojisi ve İcra Özellikleri, CÜ Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 39, Sayı: 1, s. 170.

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2014). Çalgı Kalitesinin Performans ve Başarıya Etkilerine Yönelik Görüşler “Bağlama Örneği”, İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi, Cilt 4, Sayı 9, s. 59-68.

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2015). Türkiye’de Müzisyen Olmak, Ankara, Gece Kitaplığı Yayın Evi

İmik, Ü. Haşhaş, S. (2016). “Medya Araçlarının Bağlama Sazının Öğreniminde Kullanımı” Türk Müziğine Yönelik Çeşitli Tespitler, Ankara, Gece Kitaplığı Yayın Evi, s. 7-29.

İmİK, Ü. Haşhaş, S. (2015). Görsel ve İşitsel Medya Araçlarının Türk Musiki-sinin Aktarımındaki Rolüne Yönelik Düşünceler, İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 4, Sayı 1, s. 217-224.

Parlak, E. (2000). Türkiye'de El İle (*Şelpe*) Bağlama Çalma Geleneği ve Çalış Teknikleri. Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.

MAVİ BONCUK FİLMİNDE KULLANILAN MÜZİKLER ÜZERİNE TESPİTLER

Yağmur Eylül DÖNMEZ¹²

Giriş

Yeşilçam, Türk Sineması için farklı bir dönem olma özelliğini taşımaktadır. Türk sinemasını tesiri altına alarak örnek olarak gösterilen ve yeni kuşaklara dahi aktarılabilen filmler bu dönemde çekilmiş ve yine Türk sinemasına adını altın haleflerle yazdıracak usta oyuncular bu dönemden çıkmıştır. Ses getirmekte olan Yeşilçam filmleri kadar, hafızalardan silinmeyen ve filmlerin önüne geçebilecek kadar etkiye sahip Yeşilçam film müzikleri ise bu dönemde ortaya çıkmakta olduğu görülmektedir. 1974 yılında çekilip, 1 Ocak 1975 yılında gösterime giren Ertem Eğilmez imzalı Mavi Boncuk filmi de bu ses getiren yapımlar arasında yerini almaktadır. Senaryosunu Sağıdık ŞENDİL ve Zeki ALASYA'nın yazmış olduğu filmin baş rollerinde Emel SAYIN, Tarık AKAN, Münir ÖZKUL, Adile NAŞİT, Zeki ALASYA, Metin AKPINAR, Halit AKÇATEPE ve Kemal Sunal yer almaktadır.

Abişel'e göre, 1960'lar ve 1970'lerin ilk birkaç yılı Türk sinemasının en parlak dönemidir. Bu dönem boyunca seyirci sayısı hızlı bir artış göstermiş, bu artışa paralel olarak il ve ilçelerde pek çok sinema salonu açılmıştır, koltuk sayısı artmıştır. Örneğin 1961 yılında İstanbul'da 68'i kapalı, 145'i açık olmak üzere 213 salon

¹² İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Müziği ABD Lisans Üstü Öğrencisi. E mail: yagmureyluldonmez@gmail.com

Kaynaklar

ABİSEL, N, (1997). “Bir Dünya Nasıl Kurulur: Popüler Türk Filmlerinde Alıntı Yapısı Üzerine”. Der: Seçil Büker, Sinema Yazıları, Ankara: Doruk Yayınları.

ABİSEL, N, (1978). “Türk Sinemasının İşleyişi ve Sorunları”. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Ankara.

ALTUĞ, Nevzat (1988), *Birinci Müzik Kongresi Bildirileri*” Kültür ve Turizm Bakanlığı, Güzel sanatlar Genel Müdürlüğü, 14-18 Haziran 1988, s.279, Evren ofset, Ankara

AYÇA, E, (1996). “Yeşilçam’a Bakış”. Haz: Süleyman Murat Dinçer, Ankara: Doruk Yayınları.

DÖNMEZ, Y, E, (2017). “Yeşilçam Filmlerinde Türk Sanat Müziği Makamları ve Etkileri”. Ankara: Gece Yayınları.

DÖNMEZ, Y, E, “1968-1978 Yılları Arasında Yeşilçam Filmlerinde Kullanılan Türk Müziklerinin Makamsal ve Yapısal Açılardan İncelenmesi”. İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Malatya.

ERDOĞAN, İ- SOLMAZ, P, B, (2005). “Sinema ve Müzik” Ankara: Erk Yayınları.

ERKSAN, M, (1996). “Sinemanın 100. Yılı”. Der: S.M. Dinçer, Türk Sineması Üzerine Düşünceler. Ankara: Doruk Yayınları.

İMİK, Ü, (2014). «Medya ve Müzik». Ankara: Gece Yayınları.

KIREL, S, (2005). “Yeşilçam Öykü Sineması”. İstanbul: Babil Yayınları.

NOYAN, N, E, (Ağustos 2007). “60 ve 70’lerin Yeşilçam Afişleri ve Sinema Afişleriyle Anlatılan Tarih (5555 Afişle Türk Sineması)». Grafik Tasarım Dergisi S:11, s.34-49.

ONARAN, A, Ş, (1994). “Türk Sineması”(Cilt 1).İstanbul: Kitle Yayınları.

ÖZON, N, (2000). «Sinema Televizyon Video Bilgisayarlı Sinema Sözlüğü». İstanbul: Kabalıcı Yayınevi.

ŞENER, E, (1970). «Yeşilçam ve Türk Sineması». İstanbul: Kamera Yayınları.

TUNALI, D, (2006). “Batıdan Doğuya Hollywood’dan Yeşilçam’a Melodram”. Ankara: Turmaks Yayıncılık.

YILDIRIM, A, ŞİMŞEK, H, (2006). “Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri”. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Mavi Boncuk <https://youtu.be/0aPemUexAk4> (Erişim: 12.02.2018).

GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MÜZİK KAVRAMINA İLİŞKİN “METAFORİK” ALGILARI

Yusuf ALTUN¹³

GİRİŞ

Müzik, insanın seslerden oluşturduğu anlatım sanatıdır. Bu anlatım sanatında seslerin insanın amacına yönelik olarak, uygun kullanılmasıyla müzik meydana gelmektedir (Say, 1997: 17). Belirli bir amacı ve yöntemi olan, belirli bir güzellik anlayışı ile işlenen ve düzenli bir şekilde bir araya gelerek seslerin oluşturduğu estetik bir bütün olduğu düşünülmektedir (Uçan, 1996: 16). Müzik en ilkel toplumlarda dahi var olan ve temelini seslerin oluşturduğu bir sanat dalıdır (Öztuna, 1974: 42). Müzik hem sanat hem de bir bilim dalı olarak, insanın akıl ve duygu dünyasında eş güdümlü olarak seslenmesi gerekmektedir (Károlyi, 2007: 7).

Müziğin günümüzde çeşitliliği ve yaygınlığı dikkate alınarak, toplumsal ve kültürel boyutları olan önemli bir sanat dalıdır. Müziğin hem sanat hem de bir bilim dalı olarak görüldüğünde, sanatlar içerisinde en soyut olanı olarak ifade etmek mümkündür.

Müzik üzerine söylenmiş olan birçok tanım ve açıklamalarından hareketle, müziğe ilişkin şu ifadeler söylenebilir: Müzik; sesleri dönüştüren ve dönüştürülen seslerin belli bir estetik algı ile

¹³ Öğretim Görevlisi, Ardahan Üniversitesi, Nihat Delibalta Göle MYO, e mail: yusufaltun@ardahan.edu.tr

aracıdır”, “müzik sonsuzluğu ifade eder”, “müzik mutluluk”, “sevgi ve huzur verir”, “müzik önemli bir ihtiyaçtır ve insan hayatında var olmalıdır”, “müzik içerisinde çeşitli duyguları ve konuları barındırır” gibi konularla algılamaktadırlar. Öğrencilerin en çok metafor ürettikleri kategori; Müzik sonsuzluğu ifade eder (f:17), Müzik insanı ve doğayı anlamamıza yardımcı olur (f:14) ve Müzik önemli bir ihtiyaçtır ve insan hayatında var olmalıdır (f:13) gibi kategorilerde toplanmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin ortak üretmiş oldukları metaforlar farklı kategoriler altında toplandığı görülmektedir. Her öğrencinin farklı metafor ürettiği, ortak üretmiş oldukları metaforlara ise farklı anlamlar yüklediği ve tanımladığı tespit edilmiştir.

Bunlardan hareketle müzik kavramının tek bir tanımının zor olabileceği gibi her insanda farklı his ve duygularla ifade edildiği, her bireyde farklı düşünceler uyandırdığı ve farklı anlamlar taşıdığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Not: Yapılan bu çalışma 28 Nisan–1 Mayıs 2018 tarihleri arasında Alanya’da “III. INES Education and Social Science Congress (ESS - 2018)” de sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

KAYNAKÇA

Akdeniz, A., Çarıkçı, E., (2017), Konservatuvar Öğrencilerinin “Sanat Eğitimi” Kavramına İlişkin Metaforik Algıları, *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(40), .59-85.

Altun, Yusuf, (2018), Türkiye’de Lisans Düzeyi Müzik Eğitimi Veren Kurumlarda Tar Çalgısının Tercih Durumuna Yönelik Tespitler, *Yüksek Lisans Tezi*, Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Babacan, Ezgi, (2014), Agsl Öğrencilerinin Müzik Kavramına İlişkin Algıları: Metafor Analizi, *Eğitim Ve Öğretim Araştırma Dergisi*, 3(1), 124-132.

Düzgören, H., Gereken, S. E. (2017), Anadolu Lisesi Öğrencilerinin ‘Müzik Dersi’ Kavramına İlişkin Algıları, *Online Journal Of Music Sciences*, 2 (3), 86-117.

İmİK, Ü. Haşhaş, S. (2016) *Türkiye’de Müzisyen Olmak*”Gece Kitaplığı Yayınları, Ankara.

Károlyi, Ottó, (2007), *Müziğe Giriş*, Çev: Mehmet Nemutlu, İstanbul: Pan Yayıncılık.

Öztuna, Yılmaz, (1974), *Türk Musikisi Ansiklopedisi*, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.

Saban, A. (2008), *Okula İlişkin Metaforlar*, Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 55, 459-496.

Say, Ahmet, (1997), *Müzik Tarihi*, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

Tez, İ., Uygun, M. A. (2016), Ortaokul Öğrencilerinin Müzik Dersi Ve Müzik Öğretmenine İlişkin Algılarının Metaforik Analizi, *Kalem Eğitim Ve İnsan Bilimleri Dergisi* 6 (2), 417-455.

Uçan, Ali, (1996), *Müzik/İnsan Ve Sanat Eğitimi*, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

Yıldırım, A., Şimşek, H. (2000), *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin Yayıncılık.